

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou v právní věci žalobce: L. K., nar. X, bytem X, zast. Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímálovou, advokátkou AK Praha 9, Muchova 9/223, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19.3.2012 č.j. X,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 19.3.2012 č.j. X a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 10.11.2011 č.j. X **s e z r u š u j í** a věc **s e v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- II. Právní zástupkyni žalobce Mgr. Dagmar Rezkové Dřímálové, advokátce, se přiznává odměna ve výši 6.050,- Kč. Odměnu hradí stát z účtu Městského soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou včas podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení (dále také ČSSZ) ze dne 19.3.2012 č.j. X, kterým bylo rozhodnuto o jeho námitkách proti rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 10.11.2011, jímž byl žalobci přiznán starobní důchod tak, že bylo toto rozhodnutí ve výroku změněno tak, že podle ust. § 29 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, se žalobci od 26.8.2010 přiznává starobní důchod ve výši 12.424,- Kč měsíčně. Podle Nařízení vlády č. 281/2010 Sb. se zvyšuje tento důchod od ledna 2011 na 12.884,- Kč měsíčně.

Žalobce v žalobě, která byla doplněna poté, co byla žalobci soudem ustanovena právní zástupkyně Mgr. Dagmar Rezková Dřimalová, advokátka, uvedl, že se závěry a argumentací žalované nesouhlasí. Dle názoru žalobce ČSSZ před vydáním napadeného rozhodnutí provedla nedostatečné šetření zejména pokud jde o pracovní smlouvu uzavřenou mezi žalobcem a společností Československé státní dráhy (dále ČSD), kterou považovala za nedostačující k prokázání potřebné doby pojištění žalobce a rozhodla, aniž žalobce vyzvala k doložení a prokázání svých tvrzení.

Žalobce uvedl, že předložil kopii pracovní smlouvy ze dne 27.11.1967, ze které vyplývá, že byl dne 1.8.1967 přijat do pracovního poměru ke společnosti ČSD na dobu neurčitou. Dle názoru žalobce samotná pracovní smlouva v kontextu s dalšími prokázanými, resp. doloženými dobami pojištění, postačuje k prokázání jeho tvrzení, že byl v období od 1.8.1967 do 31.1.1973 zaměstnán u společnosti ČSD. Z toho důvodu žalobce nepředložil některé další listiny, které se mu podařilo nyní dohledat. Jedná se o změnu pracovní smlouvy ze dne 30.7.1968, ze dne 13.1.1970 a 15.9.1970 upravující výši základního platu žalobce a kopii členského průkazu ROH, ze kterého vyplývá, že žalobce řádně platil členské příspěvky od srpna 1967 do prosince 1973. Z tohoto průkazu je patrné, pod jaký závodní výbor žalobce patřil. Žalobce dále přiložil potvrzení o změně zaměstnání tzv. zápočtový list, ze kterého vyplývá, že byl u společnosti Spetrans Praha s.r.o. zaměstnán od 1.4.1993 do 30.9.1995. Žalobce uvedl, že toto zaměstnání může prokázat svědeckou výpovědí paní V. P., bývalého společníka a ekonoma této společnosti. Žalobce je toho názoru, že jím předložené důkazy prokazují jeho tvrzení ohledně potřebné doby pojištění v období od 1.8.1967 do 31.1.1973, kdy byl zaměstnán u společnosti ČSD, a v období od 1.4.1993 do 30.6.1993, kdy byl zaměstnán u společnosti Spetrans Praha s.r.o.

Žalobce z uvedených důvodů navrhl, aby soud proto žalobě vyhověl a napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

ČSSZ se k žalobě vyjádřila a uvedla, že co se doby pojištění od 1.8.1967 do 31.1.1973 týče, na podkladě dodatečně předložených dokladů, jako je především legitimace Rady odborového hnutí (dále ROH), lze vysledovat pravidelné placení příspěvků člena ROH i v této sporné době, čímž se prokazuje, že žalobce musel být zaměstnancem účastným na nemocenském a následně i důchodovém pojištění. ČSSZ uvedla, že námitkám žalobce by mohla vyhovět pouze částečně, a to zápočtem prokázané doby pojištění od 1.8.1967 do 31.1.1973 v plném rozsahu. Pokud jde o žalobcem prokazovanou dobu pojištění od 1.4.1993 do 30.6.1993, uvedla, že tuto dobu žalobci započítat nemůže, neboť podle ust. § 5 odst. 1 písm. w) zákona o důchodovém pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně pojištění účastni společníci a jednatele společnosti s ručením omezeným a komandisté komanditní společnosti, jestliže mimo pracovněprávní vztah vykonávají pro ni práci, za kterou jsou touto společností odměňováni. ČSSZ dovodila z citace uvedeného ustanovení, že jako dobu pojištění lze hodnotit činnost jednatele společnosti s ručením omezeným, jestliže nebyl v pracovněprávním vztahu k této společnosti, ale vykonával pro ni práci, za kterou byl touto společností odměňován. Z žalobcem předložené pracovní smlouvy nelze vysledovat, zda a v jaké výši byl žalobce za činnost jednatele v období od 1.4.1993 do 30.6.1993 odměňován. ČSSZ uvedla, že by s ohledem na shora uvedené mohla žalobcovým námitkám vyhovět pouze částečně, a to zápočtem prokázané doby pojištění od 1.8.1967 do 31.1.1973 v plném rozsahu a dobu pojištění od 1.4.1993 do 30.6.1993 by hodnotit nemohla.

ČSSZ v této souvislosti odkázala i na evidenční list důchodového pojištění potvrzený společností Spetrans, kde žalobci byla započtena doba zaměstnání u této společnosti od 1.7.1993 do 30.9.1995.

Soud na žádost žalobce vyslechl V. P. jako svědkyni. Svědkyně uvedla, že pracovala u společnosti Spetrans na základě dohody o pracovní činnosti, kterou uzavírala 29.3.1993 a za společnost ji podepisoval žalobce. Dle svědkyně byl žalobce jedním ze zakladatelů společnosti Spetrans a tato společnost byla zapsána do obchodního rejstříku od 1.4.1993. Svědkyně pracovala u této společnosti jako účetní.

Žalobce sám uvedl, že společnost Spetrans zakládal jako jednatel, jeho společníky byly zahraniční subjekty. Na přípravě zapsání této společnosti do obchodního rejstříku již pracoval před jejím zapsáním, dával všechny podklady dohromady. Pracovní smlouvu uzavřel až poté, co společnost byla zapsána, a za svou práci byl odměňován. Žalobce žádal, aby soud ještě zjistil, zda v jím prokazovanou dobu od 1.4.1993 do 30.6.1993 byl důchodově pojištěn při práci pro společnost Spetrans.

Soud poté zjistil, že ČSSZ provedla šetření na Pražské správě sociálního zabezpečení (dále PSSZ) v Praze 10 a zjistila, že u malé organizace s názvem Spetrans Praha s.r.o. byl žalobce k pojištění přihlášen od 1.7.1993. Tímto dnem byla přihlášena i firma i všichni ostatní zaměstnanci.

Městský soud v Praze věc poté posoudil na základě podané žaloby ve smyslu § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále s.ř.s.), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Protože ČSSZ v průběhu přezkumného řízení uznala žalobci dobu pojištění od 1.8.1967 do 31.1.1973, kdy byl zaměstnán u společnosti ČSD, se soud již prokazováním této doby nezabýval.

Soud se zaměřil pouze na zjištění, zda byla doložena doba pojištění u společnosti Spetrans Praha s.r.o. v době od 1.4.1993 do 30.3.1993. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že podle evidenčního listu důchodového pojištění, z něhož ČSSZ při započtení vycházela, byla žalobci započtena u společnosti Spetrans s.r.o. doba pojištění od 1.7.1993 do 30.9.1995.

Pokud ČSSZ vycházela z tohoto evidenčního listu, má soud za to, že vycházela z náležitě podložených skutečností. Správnost tohoto evidenčního listu důchodového zabezpečení byla pak ověřena dotazem u PSSZ, pracoviště Praha 10, kde bylo zjištěno, že žalobce byl k pojištění u této firmy přihlášen od 1.7.1993. K tomuto datu byla přihlášena i firma a všichni ostatní zaměstnanci.

Soud za této situace dospěl k závěru, že nelze žalobci započítat jako dobu pojištění dobu, kdy od 1.4. do 30.6.1993 vykonával u firmy Spetrans s.r.o. činnost jednatele společnosti, neboť za tuto dobu nebylo vykázáno, že by byl odměňován a z tohoto příjmu odvedeno pojistné na důchodové pojištění.

Pokud jde o dobu pojištění u společnosti ČSD v době od 1.8.1967 do 31.1.1973, vyšel soud z toho, že žalobce tuto dobu dostatečně doložil, takže lze tuto dobu započítat pro nárok na žalobcův starobní důchod. Za stěžejní doklad v tomto případě považuje soud žalobcem předloženou průkazku ROH, z níž je zřejmé, že v prokazovaném období platil členské

příspěvky a je zřejmé, pod jaký závodní výbor příslušný k té které železniční stanici žalobce patřil.

Městský soud v Praze za této situace dospěl k závěru, že je dán důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí o námitkách i rozhodnutí vydaného v I. stupni, jímž byl žalobci přiznán starobní důchod. Soud proto rozhodl podle § 78 odst. 1 a 3 s.ř.s. Podle § 78 odst. 4 s.ř.s. rozhodl soud o tom, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení je pak žalovaná vázána právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce podle výsledku tohoto řízení měl nárok na náhradu nákladů řízení, avšak náklady nežádal.

Soud přiznal právní zástupkyni, která byla žalobci soudem ustanovena, odměnu za pět úkonů právní služby podle § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Za tři úkony právní služby, t.j. za doplnění žaloby ze dne 30.5.2012, poradu s klientem dne 22.5.2012 a další doplnění žaloby ze dne 29.8.2012 byla přiznána odměna po 500,- Kč podle advokátního tarifu ve znění platném do 31.12.2012, a za účast při jednání dne 16.1.2014 a 11.3.2014 byla přiznána odměna za úkon po 1.000,- Kč ve znění platném v době provedení těchto úkonů. Podle § 13 advokátního tarifu byla přiznána náhrada hotových výdajů za pět úkonů právní služby po 300,- Kč. Odměna přiznaná ve výši 5.000,- Kč byla zvýšena o DPH, která činí 1.050,- Kč, na celkovou částku 6.050,- Kč. Tuto odměnu hradí stát z účtu Městského soudu v Praze podle § 35 odst. 8 s.ř.s.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku l z e podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 s.ř.s. kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem dle ust. § 105 odst. 2 s.ř.s.

Kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení je nepřipustná.

V Praze dne 11. března 2014

Mgr. Dana Č e r n o v s k á v.r.
samosoudkyně